

[Lone Dybkjær]

inden døre. Alle andre foranstaltninger er stort set meningsløse og fører blot til nogle udgifter, som vi ikke får noget ud af i den sidste ende alligevel.

Det vil jeg opfordre ministeren til at tage med i sine betragtninger, når han skal arbejde med spørgsmålet om beredskabsplaner: den eneste beredskabsplan, vi kan klare, er, at vi går inden døre. Resten kan vi under ingen omstændigheder klare, og det er meningsløst at foregøgle befolkningen, at vi overhovedet kan gøre noget som helst andet.

Jeg siger det også, fordi jeg synes, det er meget vigtigt i forbindelse med det sidste punkt, jeg vil gå ind på, nemlig spørgsmålet om informationsproblemer, for det synes jeg at ulykken i Tjernobyl har belyst på en sådan måde, at vi er nødt til at tage det med i den videre debat. Der har været megen kritik af den måde, vi har håndteret informationen om Tjernobyl på. Det er dog ikke den, jeg skal komme ind på, for det løb er kørt, men jeg synes, der er noget, vi kan lære af med hensyn til det videre informationsarbejde.

Det første, jeg vil sige, er, at man i et land som Danmark hverken kan eller skal tilbageholde oplysninger; man skal derfor så hurtigt som muligt komme frem med de rigtige oplysninger. Men jeg synes også, det er meget nødvendigt, at myndighederne og politikerne er klar over, at vi her håndterer et meget vigtigt problem, og med det mener jeg, det er vigtigt, at vi ikke kommer i panik, hvis der ikke er grund til at komme i panik. Vi må gang på gang sige til befolkningen, at der ingen grund er til at blive nervøs, hvis der ikke er nogen grund til at blive nervøs, for hvis vi overdramatiserer den enkelte situation, risikerer vi at komme i en tilstand, hvor der ikke er nogen, der tror på os, hvis der virkelig sker en ulykke. Det gælder i disse ømtålige anliggender om at være utrolig omhyggelig med, hvordan man informerer, være meget omhyggelig med, at der ikke på nogen måde er optræk til panik, hvis der ikke er grund til panik, fordi vi ellers risikerer at komme i en uholdbar situation, den dag der virkelig sker noget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Under førstebehandlingen af dette forslag til folketingsbeslutning oplyste jeg om en række initiativer, som ville blive sat i værk,

ikke mindst i lyset af erfaringerne fra ulykken på atomkraftværket Tjernobyl. Regeringen afviste derfor under førstebehandlingen at støtte beslutningsforslaget.

Jeg har siden bedt miljøstyrelsen om inden 1. september i år at fremkomme med et oplæg til en beredskabsplan for hele landet. Jeg har også noteret mig de udtalelser, der er kommet fra ordførerne i denne forbindelse.

Miljøstyrelsen er også blevet bedt om at nedsætte et udvalg med bl.a. medieeksperter, som inden samme dato skal komme med forslag til forbedringer af myndighedernes information.

Endelig har jeg pålagt miljøstyrelsen i løbet af sommeren at udsende en pjece til befolkningen om Barsebäckberedskabet.

Jeg oplyste ligeledes under førstebehandlingen, at jeg ville foranledige, at arbejdet med at udbygge bilaterale varslingsområder videreføres, og at disse bør suppleres med et omfattende internationalt varslingsystem.

Jeg skriver derfor nu til mine kolleger med ansvar for atomsikkerhed i England, Vesttyskland, Holland, Belgien, Polen, Sovjetunionen og Finland og anmoder om, at der mellem vore regeringer indbyrdes indledes et samarbejde med henblik på bilaterale aftaler om varslingsordninger.

På baggrund af de allerede stedfundne drøftelser med statssekretær Sitzlack, som er den øverste ansvarlige for atomsikkerheden i DDR, forventer jeg, at en endelig varslingsaftale snarest vil kunne indgås med den østtyske regering.

Bl.a. i lyset af det forslag, som vi i dag har til behandling, vil der også blive rettet en særskilt henvendelse til den svenske regering om bilaterale varslingsordninger og fællesnordiske initiativer om dette spørgsmål.

Siden førstebehandlingen den 7. maj i år har der på baggrund af ulykken på Tjernobylværket været debat i den svenske riksdag; det foregik den 12. maj 1986. Hvad angår Barsebäckværket, tilkendegav Birgitta Dahl under riksdagsdebatten, at lokaliserings-spørgsmålet hører til de sikkerhedsmæssige spørgsmål, som vil afgøre tidspunkt og rækkefølge for, hvornår de forskellige reaktorer skal tages ud af drift. Det fremgik, at den svenske regering selvfølgelig er rede til at drøfte disse spørgsmål med den danske regering.